

ובספר אילנא דחיי [ריש פרשת וארא] כתב בשם החתם סופר, **'אבה'** לשון רצון כמו [תצא כ"ה, ז'] לא אבה יבמי, וזה פירוש וארא אל האבות, היינו: **מי שרוצה שאראה אליו, מוזכר ומטהר עצמו – לזה אראה.**

⊗ ❧ ❧ ❧ ⊗

⊗ ימי השובבים – חיזוק לקדושה ⊗

קדושה זה התכלית של הכל, אדם שיש בו קדושה הוא כלול מן הכל כי היסוד כולל הכל.

הרב שמואל הלוי וואזנר זיע"א – שמעו אותו אומר ממש סמוך לפטירתו: **"קדושה" "קדושה"...** זה התמצית של כל חייו הנאדרים בקודש.

וראיתי דבר נפלא בספר 'אגרות ומכתבים' חלק י"ז ממורינו הגאב"ד הרה"ג **מרדכי גרוס** שליט"א שכתב: **"ישלח דברו זירפאם" = ר"ת – יד"ן.**
"ידם דמים מלאו" = ר"ת יד"ם. (נידה י"ג).
ללמדנו שהיד הקדושה היא סגולה לרפואה, הפך היד הטמאה.

⊗ ❧ ❧ ❧ ⊗

⊗ הכתוב כבר שפט עליו – טהור הוא! ⊗

מצאתי פנינה נפלאה בדברי הרמב"ם (פירוש המשניות – מסכת פרה פרק ג' מסנה ג') שנתן המון כח לעלות על דרך המלך, וז"ל:
אמנם כל עוד שיהיה אצלנו איש טהור ידוע, הנה אין הבדל בין איש שלא נטמא לעולם במת, ובין איש אשר נטמא כל ימיו ואח"כ טבל והזה עליו ג' ז'י, אלא שזה אשר הוזה עליו יותר גדול המדריגה בטהרה לפי שהפסוק כבר שפט עליו שהוא טהור. נמצאת למד: שמי שחטא ועשה תשובה כראוי הוא יותר גדול במדרגתו ממי שלא חטא מעולם, כי הכתוב מעיד עליו שהוא טהור. וזהו סוד 'במקום שבעלי תשובה עומדים' וכו'. וזהו הרמב"ם הידוע – **עד שיעיד עליו יודע תעלומות' וכו', והבן.** ולזה באו ימי השובבים הנאדרים בקודשם, לתקן הפגמים עד שהכתוב יעיד על האדם – **'טהור הוא'!** ולא בכדי נקראים הם ימי השובבים – **מתעלים – על שם השובבות, כי דווקא השובבים השבים – מתעלים מאוד במדרגתם.**

⊗ ❧ ❧ ❧ ⊗

⊗ זיירות מעיתוננים פסולים ומתועבים וכ"ש מאינטרנט ⊗

בישיבה בכפר חסידים למד בחור שסבל מאוד משטפי דם מהאף, ולעיתים קרובות היה מקבל שטף דם ממש חזק. אותו בחור היה נגוע בשמירת עיניו, שהיה קורא עיתונים חילוניים רח"ל. הלך הבחור מרופא לרופא ולקח תרופות, אך ללא הועיל. עד שהיה אצל פרופסור גדול שהחליט כי יש צורך בנייתו, והוחלט כי הניתוח ייערך בבית הרפואה "הדסה" בירושלים.

ביום הניתוח, נכנס הבחור לקבל ברכה מאת הגאון הצדיק ר' אליהו לאפיאן זצ"ל. החל הצדיק לשוחח עם הבחור בעניין העיתוננים, וביקשו שיקבל על עצמו שלא לקרוא בהם יותר, ויפסיק לטמא את עיניו ונפשו. חשב הבחור כי יוכל להיפטר בנענוע ראש והבטחה קלה, ונענע ראשו לאות הסכמה.

"כל פטפטיא בישין, ופטפטיא דאורייתא טבין"
(ירושלמי – סוף מס' ברכות, ס"ח א. ומובא בלשון זו בילקוט שמעוני תהילים ק"ט)

פְּרִשְׁתָּא וְאַרְאָא

פְּטוּטֵי דְאֻרֵייתָא בְּעֵינֵי הַפְּרִשְׁתָּה הַמוֹעֵד וְהַזְמַן

'ייחוס' / 'שובבים' / 'טהור הוא' / 'ר' רפאל אבהב' / 'ה'בבא סאלי' / 'השפת אמת' / 'פגעי הטכנולוגיה' / 'משיח וגאולה'.

⊗ ייחוס – ⊗

'וְאַרְאָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁדֵי וְשְׁמֵי ה' אֵל נִדְרַעְתִּי לָהֶם. (שמות פרק ו' ג')
וברש"י: "אל האבות".

ומה חידש בזה?

אלא כל אחד בפני עצמו הגיע לדרגתו בלי 'ייחוס'... כל אחד מהאבות הקדושים עבד עבודת ה' מיוחדת לעצמו והגיע לדרגתו בכח עצמו.

צריך 'ייחוס' כדי להימנות לדבר חשוב, אבל עם כל זה שכל אחד בפני עצמו יהיה ראוי לכך גם בלי יחוס.

ועיין בספר 'אריה שאג' על התורה פרשת בהעלותך, על הפסוק 'והאיש משה עניו מאוד מכל האדם אשר על פני האדמה', ודרשו במדרש: "ולא מן האבות", ופירש שם ע"פ מעשה ברבי נפתלי מראפשיץ – שהייחוס אמור לרומם את האדם מצד התביעה על עצמו. ונפלא.

וראיה נפלאה לדברינו אלה:

הנה בחומש דברים (פרק א' ח) כתוב: **"רָאָה נְתַתִּי לְפָנֶיכֶם אֶת הָאָרֶץ בְּאוֹר וְרָשׁוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁפַּע ה' לְאַבְתֵּיכֶם – לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב לְתֵת לָהֶם וּלְזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם."**

ורש"י הקדוש שואל: "למה הזכיר שוב לאברהם ליצחק וליעקב? **אלא** אברהם כדאי לעצמו יצחק כדאי לעצמו יעקב כדאי לעצמו."

ובזה מבואר דברי רש"י כאן: 'אל האבות', ומה חידש? אלא כל אחד כדאי לעצמו, כל אחד הוא ייחוס בפני עצמו ולא רק בגלל אבותיו. וכמו שאברהם אבינו לא מתייחס אל תרח אביו אלא הוא עבד על עצמו לבד, כך שאר האבות ג"כ, רק שאצלם החידוש הוא יותר גדול, שאע"פ שכן יש להם להיכן להתייחס בכל זאת הם היו הייחוס של עצמם.

הרב הקדוש ר' מאיר מפרעמישלאן ז"ל אמר דמי שיש לו אב צדיק, אינו משתדל בעצמו כל כך להשיג שלימות רק סומך על זכות אבות, וכל שכן אם גם זקנו היה צדיק, אך האבות לא סמכו על זה ורצו שיהיו **"אבות"** ולא נכדים ונינים.

וכבר היה מעשה – שמיחוס אחד היה לו ריב עם תלמיד חכם בלתי מיוחס, והשיב לו אתה **סוף** הייחוס ואני ראש יחוס משפחתנו.

נקודה למחשבה!!!

בו יבוא לעורר נקודה בעבודת ה' שיש לתת עליה מחשבה

הפניה ישירות להקדוש ברוך הוא

פַּעַם בְּאֶחָד אֶל הַ"חֲפִץ חַיִּים" בְּבִקְשָׁה עֲבוּר אִישׁ אֶחָד שֶׁשָּׁלַח לְבִקְשׁ בְּרָכָה בְּעֲבוּרוֹ. עָנָה לוֹ הַ"חֲפִץ חַיִּים" בְּמִנּוֹד רֵאשׁ: עֵנִי מְבַקֵּשׁ אֶת חֲבֵרוֹ הָעֵנִי לִילֵךְ לְבִקְשׁ יְשׁוּעָה מֵעֵנִי שְׁלִישִׁי, הָאֵם לֹא מִגְחָךְ הַדְּבָר?! לְכוּ יִשְׂרָאֵל מִי שֶׁהִכְסֵּף שָׁלוֹם וְהִזְהַב שָׁלוֹם, וְאֵל מִי שֶׁיִּכּוֹל לְהוֹשִׁיעַ! כְּאֲמֹר (חגי ב', ח'): "לִי הִכְסֵּף וְלִי הִזְהַב", וְנֶאֱמַר עוֹד (תהלים ג', ט'): "לֵה' הִישָׁעָה".

מחשבה לנקודה!!!

בו יבוא לעורר המחשבה על נקודה בעבודת ה'

איך מעניקים תורה ויראת שמים?

בְּהִקְדָּמְתוֹ הִרְגֵּשְׁתָּ לִסְפָּר "אֲבִי חַי", שֶׁל הֶרֶב הֶגְאוֹן רַבִּי אֲבָרְהָם יַעֲקֹב זִילְבֶּרְשְׁטֵיין שְׁלִיט"א, כּוֹתֵב אָבִי הַמַּחְבֵּר, הַגֵּר"י זִילְבֶּרְשְׁטֵיין שְׁלִיט"א, מְעַט מִהֲנִהְגוֹת הַחֲנוּךְ שֶׁל הַרְבֵּי מֵרַת עֲלֵה-שׁוֹשְׁנָה עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם, וְהַדְּבָרִים רְאוּיִים לְהִיֹּת נִשְׁמָעִים בְּכָל בַּיִת:

בְּאֵתִי בָּזָה לְהַזְכִּיר אֶת רַעֲיָתִי הַצְּדִיקוֹת הַמְּפֹלְגֹת בְּכָל מִדָּה נְכוֹנָה, הַרְבֵּי עֲלֵה שׁוֹשְׁנָה עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם, בֵּת מֶרֶן עֶטְרַת יִשְׂרָאֵל יִבְדֹּל לְחַיִּים טוֹבִים וְאַרְפִּים, הַגֵּר"י שֶׁ אֶלְוִשִׁיב שְׁלִיט"א (מֵאֻקֵּל), שֶׁבְּזָכוֹתָהּ זָכָה בְּנֵי נ"ו לְחַבֵּר סֵפֶר עַל הַמְּנַחַת חֲנוּךְ.

הִיא הֵיטָה כָּלָה מִסְכַּת חֲנוּךְ לְבִינָה, וְקִשָּׁה לְתֹאֵר בְּמַלִּים אֶת עֵצִים שֶׁמְחַתָּה כְּשֶׁהָיְתָה מְלֵאָה מִיִּלְדוּתוֹ אֶת בְּנָו הַרַה"ג ר' אֲבָרְהָם יַעֲקֹב שְׁלִיט"א לִירוּשָׁלַיִם, לְבֵית אָבִיהָ שְׁלִיט"א, שֶׁהָיָה מְקַצֵּב לוֹ זְמַן מְסִים לְהַעֲנִיק לוֹ מַחְכְּמָתוֹ וְיִרְאָתוֹ.

רַעֲיָתִי עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם **לְבָשָׁה בְּגָדֵי שִׁבְתָּ** וְעֵינֶיהָ זָלְגוּ דְמָעוֹת, וְלִבָּהּ הָיָה הוֹמָה לְרְאוֹת אֶת בְּנָה שׁוֹמֵעַ תּוֹרָה מֵאָבִיהָ שְׁלִיט"א. **יוֹם טוֹב הֵיטָה עוֹשָׂה עַל כָּל מִסְכַּת שְׁלֵמָה, וְהַקְרִיבָה כָּל אֲנָשׁ לָהּ עַל מְנַת לְשִׁמְעַת אֶת קוֹל הַתּוֹרָה וְיוֹצֵא מִפּוֹי.**

הִיא עֲלֵתָה גַם לְבֵיתוֹ שֶׁל מֶרֶן הֶגְאוֹן הַ"אֲבִי עֲזָרָה" זַצ"ל, כְּדֵי לְהוֹדוֹת לוֹ עַל הַשְּׁעוּרִים הַנִּפְלְאִים שֶׁהוּא מְשַׁמֵּעַ בְּיָשִׁיבָה, וּבְנָו נ"ו הָיָה חוֹזֵר עָלֶיהֶם בְּבֵיתוֹ בְּחֻדוֹה וּבְשִׁמְחָה. גַּם בְּקִשָּׁה מִמֶּנּוּ שֶׁמֵּדִי פֶּעַם יִדְבַּר עִמּוֹ בְּלִמּוּד. לִי לֹא הָיָה הָאֵמֶץ לַעֲשׂוֹת זֹאת, וְהִיא הַחֲלִיטָה שֶׁחִיַּבְתָּ הִיא לְהַבִּיעַ אֶת אֲנָשׁ עַל לִבָּהּ.

הִיא גַּם הַכְּנִסָּה בְּלֵב בְּנֵיהָ דְגָמָא שֶׁל אֲרוּחַ שֶׁל אֲנָשִׁים לֹא שְׁפִיזִים בְּבֵיתָהּ, אֲנָשׁ בְּכַחוּתָהּ הַדְּלִים וּבְרִיחָהּ הָאֲדִירָה שֶׁקָּמָה אוֹתָם, וְזוֹ הֵיטָה מִסְכַּת חֲנוּךְ עֲצוּמָה לְבִינָה. הִיא הֵיטָה שׁוֹמֵעַת מֵהֶם חֲרַפְתָּה בְּרַבִּים וְלֹא הֵיטָה מְשִׁיבָה בְּגִבּוֹרָה עֲצוּמָה. וְקִבְלָהּ בְּדוּמְיָה אֶת חֲרַפְתָּהּ, אֲנָשׁ "חֲטָאָה" הַיְחִיד הָיָה בָּזָה שֶׁאֲרָחָה אוֹתָם בְּבֵיתָהּ חֲנִים לְשֵׁם ה' יִתְבָּרַךְ בְּלִבָּהּ.

הִיא הַצְּלִיחָה לְהַעֲבִיר אֶת כַּח הַהֲתַמְדָּה הַעֲצוּם שֶׁרְאָתָה אֲצֵל אָבִיהָ לְבִינָה. לֹא הָיָה לָהּ בְּעוֹלָמָה כְּלוֹם; **כָּל חֲפָצָה הָיָה לְהַעֲנִיק לְיוֹצְאֵי חֲלָצִיָה תּוֹרָה וְיִרְאָת שָׁמַיִם, וְזִכְרֵי נִשְׁמָתָהּ בְּגֵן עֵדֶן, בְּצֵל אִמָּה הַרְבֵּי שִׁינֵעַ הָיָה אֶלְוִשִׁיב עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם, שֶׁהֵיטָה לָהּ לְמוֹרָה דְרָךְ בְּחֻכְמָתָהּ וּבִירְאָתָהּ וְרִדִּיפַת הַשְּׁלוֹם שְׁלָהּ.** עַד כַּאֲן לְשׁוֹן דְּבָרָיו שֶׁל הֶרֶב.

אִם רוֹאִים אֶת יְלָדֶיהָ בְּתַפְאֵרַת הַתְּמַדָּתָה הַעֲצוּמָה, וּבְאַהֲבַת הַתּוֹרָה הַיִּזְקָתָה שְׁלָהֶם, צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁמְקוֹרָהּ שֶׁל אַהֲבָה זוֹ הוּא בְּאֵמֶם הַגְּדוֹלָה עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם. כִּי כַּאֲשֶׁר הוֹרִים מֵהֵימָּה דְגָמָא לְיִלְדֵיהֶם בְּעֵנִינִים אֱלֹהִים, וּמִתְפַּלְלִים עָלֵיהֶם תְּמִיד שֶׁיִּזְכְּרוּ לְהִיֹּת גְּדוֹלִים בְּתּוֹרָה, יֵשׁ לָהֶם לְקִיאַת שְׁהִילָדִים לֹא יִכְזִיבוּ.

וּמִכַּאֲן כְּדֹאֵי לְהָאִיר אֶת עֵינֵיהֶם אֶל הָאֵמָה הַמְּשֻׁקְעָה כְּחוֹת נֶפֶשׁ, זְמַן וּמְרָץ לְלֹא לֵאמֹר בְּחֲנוּךְ יְלָדֶיהָ, מִן הָרְאִי שֶׁיִּבְדַּע מֵהִי הַדְּרָךְ הַנְּכוֹנָה שֶׁכְּדֹאֵי לְשֵׁם לְהַפְנוֹת אֶת כָּל הַפְּחוֹת. (אור דניאל)

תיקון לאבטיח

פעם נסע במיוחד אל השוק של העיר שכס, עיר ליד 'בסטיה' של אבטיחים, ירד וביקש אבטיח מסויים מתחת לכל הערמה, חתכו וברוך עליו שהכל, וסב על עקביו, ופשר הדבר - כי היה שם נשמה מגולגלת שהייתה צריכה תיקון, והרב הגיע לתקנה. פלא.

אין בודקין

מן המזבח ולמעלה

סיפור מבהיל!

היה אדם אחד שלא היה מאמין בכוחו של הצדיק, ופעם חברו לקחו אל העיר נתיבות אל הרב, ובדיוק באותה העת ערך הרב סעודה גדולה, ונכנסו שני החברים וישבו בין כולם, במהלך הסעודה הגישו אל האורחים קערות עם פירות שונים, וכולם אכלו מזה, ואותו חבר שהיה מפקפק בקדושת הבבא סאלי, אמר לחברו: מי עישר את הפירות? ובלא אומר ודברים נטל שני תפוחים מהקערה ועישר אותם על הפירות, ושם אותם בכיס חליפתו... חברו אמר לו: תזוהר לך - אתה מתעסק עם קודש הקודשים אתה מסתכן, אין להרהר אחרי הצדיק, אמר לו החבר, מה אתה מדבר, אני ראיתי דרך החלון איך שהגיע לכאן איזה כפרי והביא את הפירות וכי הוא עישר את זה? לאחר הסעודה קמו ללכת, וברך עוד סמוך לבית הרב, אותו אדם מרגיש שחם ורוחת לו בכיס, הוא מתבונן ורואה שמכיס חליפתו עולה עשן, הוא מיהר להכניס את ידו לכיס, ונכוזה מהתפוחים שהיו מפוחים לגמרי... הוא החל לרעוד, וחברו אמר לו כנס מיד אל הצדיק ובקש סליחה פן יבולע לך יותר מזה. חזרו שניהם לבית הרב, והרב ממתיין להם בביתו, ועוד בטרם פצה הלה את פיו אמר לו הבבא סאלי: וכי איך יודע שאין בודקין מן המזבח ולמעלה??... מבהיל ביותר ולקח עצום שאין להרהר על גודלי ישראל אפילו אם ראית דבר שאינו עולה בקנה אחד עם דעתך.

חוסר צניעות ותערובת בין נשים ואנשים מעורר קטרוג נורא

פעם בשעת הדלקת המדורה בל"ג בעומר בקבר רבי שמעון בר יוחאי, התמוטט הקיר שתמך את הגג, ונהרגו תשעה אנשים ונפצעו כחמישים איש. וכששאלו את הבבא סאלי זיע"א לפרש הדבר, השיב

הרים ר' אליהו קולו בתוקף ואמר: "אם אין אתה מקבל על עצמך באמת שלא לקרוא יותר עיתונים, אז חבל על הנסיעה ועל הניתוח..." הבחור נבהל ביותר, וקיבל בהבטחה גמורה שלא יקרא בהם יותר, ואז בירכו הרב לשלום, והניתוח הצליח. **עברו** שנים והתרחש מאורע מעניין. הבחור שלא יכול היה להתגבר על יצרו, לקח עיתון וקרא, ותיכף כשהתחיל לקרוא, קיבל שטף דם חזק שלא יכל לעוצרו. רצו בבהלה לר' אליהו, אך הרב לא רצה לטמוע את דבריו, ורק אחרי שהבחור קיבל שוב על עצמו שלא יקרא יותר עיתונים, אז בירכו הרב, ויותר לא סבל הבחור מאותה בעיה.

ג' שבט, יומא דהילולא

של מור סבי רבי רפאל

אבוה ז"ל

כל מילה שהיה מוציא מפיו בסלע, הייתה מחושבת להפליא. היה נזהר ללמוד בטלית ותפילין... **בערוב** ימיו כשהיה מגיע לשוורד ולזמר לכבוד ה' ברוך הוא, היה אומר קודם השירה: "אני לא חזן, אני לא פייטן, אני עבד של הקב"ה..."

היה רגיל לומר: "בשמים לא יתבעו אותי על שלא עברתי מ'מקאם' ל'מקאם', אלא על איך עמדתי בתפילה..."

ותמיד היה אומר למו"ר אבי שליט"א: "תתפלל לפני ה', לא לפני העמוד..." **סיפר** יהודי: שפעם אחת זכה לשמוע אותו בתפילתו שהייתה מלאה ברגש בחן ובנעימות מיוחדת להפליא, ומאז עברו 40 שנה! ועדיין זה חקוק בעצמותיו. **היה** מזהיר רבות על דיבור בבית הכנסת, והיה חרד על הדבר, ולא נתן שיהיו דיבורים בשעת תפילתו. **לפני** פטירתו התקשר לבנו הרה"ג אברהם שליט"א - ואמר לו: "בא הביתה" אני רוצה לראות אותך. **מוזליה חזי...**

סיפר לי יהודי שהיה רחוק מדרך ה' מהעיר פ"ת, שפעם אחת נכנס לבית הכנסת ושמע את תפילתו של של מו"ר סבי, ומאז שב בתשובה שלמה, וכיום הוא גבאי בית כנסת, וכל זה מכח שירתו ותפילתו של סבא. זיע"א.

להם, כי באותם שנים קודמות, היה קטרוג של שר ישמעאל בשמים על הפריצות שהחלה בארץ, ועל תערובת בחורים ונערות יחד. ובאותה שנה השתתפו בטכס ההדלקה בחורים ונערות לבושים בגדי פריצות, ושרו שירי עגבים, ואז קטרג המקטרג, ומצא בעל חוב את חובו, ולכן נעשה האסון. (סידנא נבא סאלי).

ס'מך עין פ'ה צ'דיק

שאלו פעם את הבבא סאלי זיע"א איך זה שברכותיו תמיד מתקיימות. תירץ הרב שני תירוצים. ראשית, כתוב במשנה במסכת ברכות 'השותה מים לצמאזא אומר שהכל נהיה בדברו, רבי טרפון אומר בורא נפשות רבות. ואין מים אלא תורה, ומי שלומד תורה מתוך צמאון ומבכר – שהכל נהיה בדברו, רבי טרפון אומר עוד יותר מזה – שהוא יכול להחיות מתים, וזה בורא נפשות רבות.

תירוץ שני, זה ס'ע.פ'צ. דהיינו האות ס' תמיד סגורה. ולמה הקב"ה עשה אותה סגורה? כי אחריה באה האות ע', לרמוז לנו שאת העין צריך לסגור ולא לראות דברים אסורים. וכן האות פ', שבאה לאחר האות ע', מלמדת שגם את הפה צריך לסגור. ואז נעשה האדם לצדיק (צ'), שזו האות הבאה בתור. וצדיק גוזר והקב"ה מקיים. ע"כ.

החידושים שחזרו באורח פלאי בזכות שלא ביישו את הגנב

ידוע כי מרן הבבא סאלי זיע"א היה מרבה בכתובת חידושי תורה עוד בהיותו צעיר לימים, וכתב למעלה מאלף דף חידושים על השי"ס בפלפול ובתריפות, חידושים על הוזה"ק ודברי קבלה, שו"ת, וחידושים בדרך הפרד"ס, על כל התנ"ך, כתבי היד הללו נעלמו מביתו בשכונת בקעה בירושלים בין השנים תשי"ד-תשכ"ד בהן נעדר מהארץ ושהה במרוקו, האדמו"ר אמר בחודשיו האחרונים כי הוא יודע מי לקחם ואיפה הם נמצאים באיזה בית ואפילו באיזה פינה בארון אך אינו רוצה לגלות את שמו של אותו אדם כדי לא לביישו ואם באמת החידושים ראויים ומסכימים מן שמיא שיתפרסמו אותו אדם יחזירם מרצונו. בשנת תשנ"ח הוציא בנו רבי ברוך שליט"א את הספר "אהבת ישראל" מכתי"ש שהגיעו לידו, תוכן הספר ביאורים ופירושים נפלאים בדרך קצרה על קצו"ש מצוות הרמזים בפסוק "ואהבת לרעך כמוך" וכן דרשות על מתן תורה, שבעות, שבת הגדול, דשבת זכור, ומעלת הצדקה, בתוספת חידושי תורה שנאמרו בשמו ע"י ת"ח ששמעו מפיו.

הבבא סאלי כל השנה היה לומד מסכת ברכות, וכששאלוהו על זה, ענה, שכיון שהוא מבכר הרבה אנשים, הוא צריך ללמוד מסכת של ברכות...

ביישו ברבים והיצילו ממות בטוח...

מעשה שהיה עם דבינו הבבא סאלי זצוק"ל שהגיע אליו יהודי לקבל ברכה, ולהפתעתו הרבה במקום לברכו, החל הרב להשפילו ולבזותו לעיני הרבים, כשהוא יוצא אבל וחפוי ראש מביתו של הבבא סאלי, כולם התפלאו מה הוא כבר עשה לבבא סאלי, שהבבא סאלי מבזה אותו ברבים ללא סיבה? והאם אתה מסוגל לזון מקרה כזה לכה זכות? (מה באמת קרה) – לאחר שהאיש יצא מביתו, שאלו את הבבא סאלי, רבינו הרי אסור להלביץ פני חבירו ברבים? הסביר להם שראו מה שאנו הקטנים לא מסוגלים לראות) שמלאך המוות ליווה את האיש הנכנס אליו, ופירוש הדבר שנגזרה עליו גזירה מן השמים להפטר באותו היום במיתה משונה מן העולם!!! וכידוע שבושה גם כן נחשבת לשפיכות דמים ולכן יכולה לבטל גזירת מוות, וכן עשה הבבא סאלי, ביישו בכדי להצילו ממוות, בדרכו בחזרה לביתו מהבבא סאלי אכן הופגז על ידי ערבים ובדרך נס ניצל, ומאוחר יותר חזר לביתו של הבבא סאלי להודות לו על שהציל את חייו (ומיותר לעיין שלנו הקטנים אסור לבייש שום יהודי).

חומר הסקה לגהינום...

האדמו"ר הרה"ג ישראל אבוחצירא – הבבא סאלי זצ"ל: בעוואה לבנות משפחתו "אם אתן חושבות לרמות את הקב"ה בלובשכן פיאה נכרית וכאילו בזה אתן יוצאות חובת כיוסי הראש, אם כן דעו לבן: כל אשה הלוכשת פיאה נכרית ואפילו רק חצי פיאה, מכינה לעצמה חומר הסקה שבו ישרפו אותה בגיהנום" (סידנא נבא סאלי ע"פ)

על משמר הדת

באשר בהן הגאון הקדוש רבנו ישראל אבוחצירא זצ"ל כרפה של בורנין שבמרוקו, נסע פעם לכפרים קטנים על מנת ללמד על משמר הדת והמצוות. נצלו המשיכילים את העדרו, שרדו מנגנה מפא"ר, והחלו ברישום תלמידים לבית ספר ברוח ההשקלה הפנינית. בקש"ב הבבא סאלי ממשעו היו תלמידים בעצומם. כנס את הקהל ודרש במפגעי להוציא את התלמידים מבית הספר המעבירים על דתם. הללו לא התירשו. מנהל בית הספר עבר מבית לבית ופתה את ההורים בקלקת לשון ובמתת יד להשאיר את הבנים בבית ספרו. נענה הבבא סאלי ואמר: "אב שלא יוציא את בניו מבית הספר החלוני, מבטח לו שבנו לא יוציא שנתו!" – למחרת היום נסגר בית הספר באין תלמידים...

אף הש"ס לא אמר נואש. המשיכילים החליטו לכפות את ארסם דרך משרד החנוף המרוקאי ולחוקק חק שיחייב את היהודים לשלח את בניהם לחנוף הכללי.

הבבא סאלי החליט ללחם בהם. שר המשטרה הפירו אישית והוא היה בנו של הפחה בעיר בורנין. הערצתו של הפחה לבבא סאלי הייתה פה רבה, עד שבקשו שיחיד לבנו, אופקיר, להתרועע בקטנותו עם בני ביתו של הרב. עתה גדל אופקיר, עלה בסלם התפקידים עד שהיה לשר המשטרה.

נסע הבבא סאלי לעיר המלוכה רבאט ובקש להועד עם אופקיר. התברר שהוא טוהה עתה עם חבריו השרים בישיבת הממשלה. בקש הבבא סאלי להודיעו שהוא ממתין לו. להפתעת הכל, קטע אופקיר את השתתפותו בישיבה ויצא אל הרב.

"מודיע זה בא כבוד הרב לבקרני" – שאל ביראת כבוד. "עם ישראל ותורתו נתונים בנדיהו" – אמר לו הבבא סאלי בהתרגשות עצומה. "איני מבין" – אמר אופקיר. "עומדים לחוקק חק המציע להעביר את לבות ילדי ישראל, להלעיטם בלמודי כפינה ואפקורסותיו" – הסביר הרב בהתרגשות. שמע אופקיר על החק המצע, אף עיניו נזה לא היה בתחום סמכותו.

"אני שר המשטרה" – הזכיר לאורחו – "לא שר החנוף" "לא" – השיב הבבא סאלי – "ידע לך, כי מרגע זה ואילך אינך שר המשטרה אלא שר החנוף" "הביצדע" – תמה אופקיר. "זה עתה החליטה הממשלה בהעדרך למנותך כשר החנוף" – הודיעו הרב.

"אם כנים דבריו, רבי, מבטיח אני לך חגיגת פי החק לא יתקבל" – ענה אופקיר המפתע. הוא שב לישיבת הממשלה פה התקבל בתרועות ובברכות ובשדוהו פי זה עתה נבחר אחר להקנות שר החנוף...

הדבר הראשון שעשה בכהנתו החדשה – בטול הצעת החק לתיב את ילדי ישראל בלמודי כפינה, ולאפשר להם להמשיך בתנוכם המקורי ברוח מודעת הודות. (אור ויאל)

סו סז סח סט

ה' שבט, יומא דהילולא דהשפת אמת, רבי יהודה אריה לייב מגור

הוא היה אומר:

"כל עבודת האדם בכל יום, להיות הרצון והחשק תמיד רק לעשות רצון המקום בכל לב ונפש". (מכתבים ומאמרים מבעל השפת אמת, מכתב כ"ה)

גם בלימוד שלא לשמה, קיימת התועלת להצלח מיצר הרע.

(שפת אמת בליקוטים פרשת וישב)

"תורה שלומדים בשפת אין שוכחים במהרה, ורמוז על זה: יום שבתון אין לשכח". (שפת אמת פר' פי תשא)

"היצר הטוב והיצר הרע הם שתי עדים כל אחד טוען שהעדק עימו. צריך לבדוק ולחקור היטב עם מי העדק ועם מי השקר. יקבל את האמת וידחה את השקר. שעממים שהיצר לוקח ענייה וצובע אותה בצבעים יפים כאילו היא מצווה ובה מכשיל את האדם. לפעמים נותן לאדם שיעשה מצווה רק לא ללמד תורה".

גילוי אליהו

הגה"צ רבי אליהו לאפאן זצ"ל, בימי חרפו חלתה אשתו העצירה במחלה קשה. והיו בני ביתה מתפללים ובוכים ליד משתה. והנה נכנס יהודי אחר ושאלי: "על מה ולמה בוכים אתם?" ספרו לו על מצבה האנוש של האשה. אמר להם היהודי: "צאו החוצה וקחו פרי אשר גדל על העץ ותנו לאשה לאכל ותבריא". וכן היה...

לאחר זמן נסע רבי אליהו זצ"ל אל הגה"צ בעל השפת אמת מגור ובקשו שיברכו. אמר לו השפת אמת: "מי שזכה לגלוי אליהו אין צורך שאני אברכו!" השיב לו רבי אליהו: "כיון שהרבי יודע שהיה לי גלוי אליהו ודאי וודאי שמו הראוי לבקש את ברכתו". (מובא בהקדמה לספרו "לב אליהו")

למי מודיע חיבתו?

השפת אמת בפרשת שמות (תול"ד) כתב להסביר דברי רש"י על הפסוק "ואלה שמות בני ישראל" שכתב "אף על פי שמנאן בחייהו בשמותם תור ומנאן במיתתן להודיע חבתן ששמעו ללבושם". וכתב השפת אמת לבאר למי מודיע החיבתו? ומסביר שהתורה רוצה שכל ישראל בעצמם ידעו חשיבותם ושכל יהודי בפני עצמו מחיב לדעת כי השם יתברך אוהבו ומונה אותו וכל אחד נמשל לכוכב.

סו סז סח סט

לזכות והצלחת ה' יוסף צבי בן רבקה ה"ו ברוחניות ובגשמיות בכל מכל כל	להצלחת ידידי הטוב הר"ה דוד רוקח שליט"א רוב נחת מכל יוצא חלציו אשר ועושר מתוך בריאות איתנה	להצלחת ידידי הר' משה גרשון שליט"א ובי' ישלם ה' משכורתו השלמה רפואה שלמה בנו"ג ליהודה בן גינט ה"ו זיווג הגון למלי בת גינט תחי' ולענבל בת גינט תחי'	מזל טוב לאחי חביבי הר"ה מאיר עוזיאל שליט"א ובי' שיחי' לרגל הולדת בנו בשעה טובה ומוצלחת יזכה להכניסו בבריתו של אברהם אבינו בעיתו ובזמנו ורוב נחת מכל יוצא חלציו, אשר ועושר אמן
---	---	---	---

"דע מה למעלה ממך, עין רואה ואין שומעת, וכל מעשיך בספר וכתביו". (חט"ו ב' א')

"דע מה למעלה ממך" –

למעלה מהשקד:

"עין רואה" –

לעומק לבדך
אשר קם הלכוג מחשבות טהר שגך:

"וארזן שומעת" –

דכרי חטא שחדק:
"יכל מעשיך בספר וכתביו" –

מעשה חטא שגך, כל ג' קצומים ללגה לפני יתכדך, ולא שישתחו לך בשמים ולא תיענש עליהם כנגע, לפני יתכדך אינם שבוים... (הפסלתי יראל)

'פגעי הטכנולוגיה'

פספוטין דאורייתא בענייני פגעי הטכנולוגיה

את בן לאדן היית מכניסה הביתה לשבועיים?? – סיפור

מספר הרב שטיין שליט"א שהתקטרה אליו אשה צדקת בת 28 ויש לה שישה ילדים. היא התעוררה באמצע הלילה להאכיל את התינוק, ורואה את בעלה עם הוקן הארוך שלו שקוע באינטרנט במחשב נייד. היא נפגעה ועובה את הבית עם הילדים ולא מסוגלת לחזור – מרגישה כמו נבגדת, והבעל טוען שלא יכל לעמוד בפיתוי. שאל אותה הרב ולמה הכניסו הביתה את המכשיר?

היא טענה שלא רצו את זה! אלא, במפעל שהיא עובדת אמרו שצריך לסיים פרויקט מסוים ונתנו לכמה מחשבים ניידים לגמור את העבודה. אך ורק לשבועיים. שאל אותה הרב: "את 'היטלר' או את 'בן לאדן' היית מכניסה הביתה לשבועיים???" – לא! אז למה את חשטן הזה כן!!!! עכשיו כבר, היא לא מסוגלת לחזור לביתה...

סו סו סו סו

עשר שנות עקרות בגלל טומאה שנמצאה בבית – סיפור נורא

סיפור הרה"ג ישראל לוגאסי שליט"א:

הזומנתי להשתתף בבכרת מילה של זוג שנולד להם בן לאחר אחת עשרה שנות נישואין! הסנדק שם היה המקובל הנודע "החלבן" מתל אביב. לפני הבכרת סיפר "החלבן" את סיפור לידתו של הרך הנולד: "לפני כשנה הגיעו אלי זוג הורים לבקשת ברכה לזרע בר קיימא אחרי שכבר עשר שנים האשה לא נפקדה בחיוביק. אמרתי להם מיד, שאני רואה בעיה בחדר השינה ושיבדקו הרבר. אכן הווג חזר לביתו והדבר הראשון שעשו היא בדיקת מונוזות חדר השינה. מיד התברר שהמונוזה מהודרת ותקינה. חשבו השניים שמא אין הם בקיאים ומדייקים בהלכות טהרת המשפחה. הם נרשמו לקורס ולמרות שהקפידו מאוד בנושא עדיין לא נושעו.

"הבעל החליט שכראי להחליף את הריהוט בחדר השינה ומיד ממחשבה למעשה הזמין נגר שיחליף את הריהוט.

"כל נגר בוודאי היה מוכן לבצע את ההזמנה הזו, אך הנגר שהגיע אליהם השתומם מבקשת בני הווג ושאל: 'למה אתם מבקשים להחליף את הריהוט? הוא נראה

להצלחת יידי ה' מרדכי בן שקו שכוח הלוי למשפ' ליאזאדה שליט"א על סיועו בחפץ לב

ניתן להשיג את הספר 'פירותיך פתוקים' לט"ו בשבט המקיף את כל עניני יום ט"ו בשבט כולל עריכת הסדר ותפילות פיוחדות בטל' המערכת

ניתוק אינטרנט חינם - "אאוט-נט" - 0722-613-613
חסימת אינטרנט במקומות עבודה - שעי' ועדת הרבנים לביצור הדת - 1599-550-330
הסברה ומענה אמיתי - הספר "טהרת העין" - להפצה - 03-6165078

חן-בנק הדואר 3308122 לשותפות בזיכו הרבים באופן מיוחד דרך גיליון זה. למשלוח - רח' החיד"א 15 ב"ב עבור א.א.א. כל תרומה מתקבלת בברכה, גם פרוטות שמצטרפות לחשבון גדול. יש"כ ותזכו למצוות.

<p>הגיליון מוקדש לעיני האשה מרת שושנה בת בתי ע"ה ולעיני ה"ה יהודה בן יהיא ז"ל לעיני ר' אברהם בן ספחה ע"ה לרפואת אווה בת גורגיה שתח"י להצלחת ה' שי בן אווה שיח"י למשפחת נמיר</p>	<p>רפואה שלמה בקרוב עבור ה' ציון בן טובס הי"ו בתוך שאר חולי ישראל אמן. להצלחת יידי המיוחד הר"ה דן דיאמנט שליט"א ובי"ב להצלחת יידי ה"ה שלום עוזרי שליט"א מזל טוב ליידי הר"ה משה טולידאנו שליט"א לרגל בר המצווה של בנו ה' אלחנן ני"ו חב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציו, אמן.</p>
--	--

כמעט חדש!

'הרב אמר לנו שהוא רואה בעיה בחדר השינה ואולי זה הפתרון? – השיבו הבעל.

'אבל חבלו, הסביר הנגר, 'כואב לי הלב לפרק את הארון היפה הזה...'

'ולנו כואב הלב שעדיין אין לנו ילדים...'. – הפטיר הבעל.

'הנגר החל לפרק את הארון ולפתע הוא מבחין כי בקצה הארון תחובים שלושה עיתונים שמאים שהיו צמודים בין הארון לקיר במרווח שנוצר, והנגר הקודם השתמש בהם לצורך חיזוק ויציבות הארון... אז פנה הנגר לבעל: 'אולי זו הבעיה שאליה התכוון הרב בחדר השינה? אני מציע לך שלפני שנמשיך גש לרב ושאל אותו אם עיתונים אלו הם שורש הרעי.

"ללא שהיות חש הבעל אלי" – סיפר "החלבן" בבכרת המילה – "וסיפר לי על העיתונים הקלוקלים שהיוו תמיכה לארון. הבטתי בו ובנימה מפויסת אמרתי לו: 'הבעיה נפתרה. בעזרת ה' בעוד שנה תחבקו בן!'

'ואכן באותו החודש – נפקדה האישה... וברוך ה', היום אנו נוכח למול את הרך הנולד!'
כך סיפר "החלבן" את הסיפור המדהים והמרגש ביום הבכרת.

וכאשר אנו קוראים זאת כעת – מי לא יחרד! מי יודע כמה צרות עוברות על משפחות שמכניסות טומאה, אף ללא ידיעתן, לביתן! לעזרנו מחפשים כל מיני סגולות ופתרונות קסם מיידיים ולא מגיעים לשרוש הבעיה...

ומרעיון למעשה: יהודים יקרים! הוציאו מבתיכם את כל המכשירים והעיתונים המטמאות את נפשות ילדינו. וכאן באנו להעיר גם על המקומונים המתגלגלים בראש כל חצוצת ובהם תמונות, כתבות ופרסומות שעליהם אמרו 'אשרי עין לא ראתה כל אלה' ה' ירחם!

חז"ל כבר לימדונו את הכלל "אין אפורופוס לעריות". ועליו לזכור: תמונות סילד רואה יכולות להיחרט בוברונו לשנים רבות ולא ניתן בנקל למחותן.

הבן רואה ומעלם זאת במוחו והם אינם מבינים מדוע אח"כ הילד לא מבין נמרא, אין לו חשק ללמוד תורה, יראו ירא"ל. הובא ביהלחטון באהבתיך

סו סו סו סו

משיח וגאולה
פספוטין דאורייתא בענייני משיח וגאולה

חודש שבט – בחינת הגאולה. מזל דלי'

"חודש שבט הוא בחינת גאולה שנותן הודאה לשעבר שזוכה להתיקון להיות נגאל מעומוק הרעי". (פרי צדיק לראש חודש אדר – אות ב')

בספר 'אמרי נועם' (מועדים – ראש חודש שבט) כתב נפלאות:

איתא במדרש [פסיקתא רבתי פרשה כ'] מובא בילקוט ראובני [פרשת בראשית ברה ויאמר אלקים יהי אור], שאל השר להקב"ה, בשבט מה אתה בורא? אמר לו דלי, כי מזל שבט דלי, לקיים בהם 'זורקתי עליכם מים טהורים' [יחזקאל לו כ"ה], עיי"ש. ונראה, כי ימי שבט הם **שובבי"ם**, ומסוגלים להעלות הנייק ולטהר אותנו מכל **סיג ופסולת**, ועל כן מיי"ם טהוריים עולה **שובבי"ם**. וידוע אשר העלאות הנייק הוא בכח שם **בי"ט** [עיין בליקוטי תורה בתהלים צ"א על הפסוק כי בי חשק אפלטת], גם על ידי שם **חב"ו** שהוא ר"ת **חיל בלע זיקאינו** [איוב כ' ט"ז] העולה **של"ג** כנודע מספרים רבים [עיין בפניני שער העמידה פרק י"ט ובמחברת הקודש שער עיו"כ סוד המלקות], ולזה **בי"ט** עם **של"ג** עולה מיי"ם טהוריים [בשנתשוב חסר וא"ו, כי יש א"ם למקרא ולמסורת]. ולזה **זורקתי** עולה **טבת שב"ט**, כי בספרים נחשב **שב"ט** למספר **י"ב** פעמים **הוי"ה** [עיין פירושו הרמ"ז על וזר בראשית דה ק"ה ע"ב], ו**שני** **חדשים** **אלו טבת שבט מסוגלים לטהרת האדם**.

ועוד כתב שם: "שבט הוא התנוצצות הגאולה". יהי רצון בימינו ממש.

סו סו סו סו

אסור לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה כלל (מי שברך' למתגברים)

לעיון בלבד, הארות והערות תרומות והנצחות 03-616-50-78

למשלוח דואר: החיד"א 15 ב"ב עבור 'פספוטין' – הוצאת א.א.א.

גיליון קי"ג שנה שלישית – תשע"ז, שבת שלום – א.א.א

להצלחת העורך והמסדר וב"ב מכל מכל כל ברוחניות וגשמיות, ובריאות איתנה.

<p>להצלחת יידי החשובים המסייעים בקביעות הר"ה פנחס זר שליט"א הר"ה יעקב בן ישי שליט"א שאו ברכה מאת ה' בכל מכל כל</p>	<p>הגיליון מוקדש לעיני אחי היקר הארי שבחבורה משה ישראל ז"ל בן ר' יצחק הי"ו נל"בע ברמי ימיו ביום ז"ך בניסן תשס"ד לעיני היקר נעים בן חביבה ע"ה, נל"בע ח' שבט ה'תשנ"ה ולהצלחת יידי הרב שלמה מורד הי"ו ברוג'ש ובמ"כ לעיני מור סבי ר' הפאל בן יצחק ורחל ע"ה נל"בע ג' שבט תשס"א התורה והברכה לכל התורמים הנכבדים בעילום שם, תזכו למצוות.</p>
--	---

לעולם אין אדם מעני מן הצדקה, ואין דבר רע ולא הזק פא בשביל הצדקה. (שו"ע יור"ד סימן רמ"ז סעיף ב', וקיצושי"ע)
גיליון זה יוצא במאמצים כבירים, זכות גדולה ועיצומה היא לכל המשתתפים בהוצאות. והמוכה את הרבים אין חטא בא על ידו. 'תרום ותזכה'.